

РЕШЕНИЕ

№ 1133

гр. София, 20.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 12.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12586** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс, във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /33/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Експертно решение на НЕЛК № 1953 от зас.189 от 26.09.2019г. с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 1833 от 21.05.2019г по б.л № Е20182917756 като правомерно издаден.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на решението, поради нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби.Твърди, че С. Я. е била на работа както на 10.01.2019г, така и на 11.01.2019г когато е прекратено трудовото й правоотношение, поради което и в съответствие с нормата на чл.9, ал.1 изр. трето и четвърто от НМЕ, отпуска, даден за временна неработоспособност, започва задължително от следващия календарен ден, а именно от 12.01.2019г, а не както е отразено в процесния болничен лист от 10.01.2019г. При това положение, в болничния лист е следвало да се отрази като начална дата на отпуска за временна неработоспособност следващия календарен ден - 12.01.2019 г., а не датата, на която е била на работа -10.01.2019г съгласно изрично предвиденото в чл. 9, ал. 1, изр. 3 и 4 от НМЕ изключение. Като допълнителен аргумент излага, че лицето не е било в състояние на временна неработоспособност за посочения период с определената диагноза. Моли съда да отмени решението на НЕЛК в частта относно началната дата

на отпуска за временна неработоспособност като вместо 10.01.2019 се определи 12.01.2019г. Претендира разноси.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли.

Заинтересованите страни не вземат становище по жалбата.

СПП, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Административен съд-София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На С. Я. е издаден болничен лист за временна нетрудоспособност № Е 2018 2917756 за отпуск по болест за периода 10.01.2019г до 16.01.2019г .

Болничния лист е бил обжалван от К Ботаника Е. с жалба от 21.01.2019г до ЛКК, която с Решение № 73 от 7.02.2019г го отменя. С. Я. е обжалвала решението на ЛКК, по повод която ТЕЛК към М. „С. Ч.“се произнася с ЕР 1833 от зас.089 от 21.05.2019г с което не потвърждава Решение № 73 от 7.02.2019г на ЛКК и потвърждава по същество болничния лист. К Ботаника Е. обжалва ЕР на ТЕЛК пред НЕЛК, която се произнася с оспорения акт, като го потвърждава и приема, че болничния лист е правомерно издаден.

Като доказателство по делото е прието и цялото медицинско досие на С. Я., събрани са гласни доказателства и писмени такива в подкрепа тезата на жалбоподателя, че лицето на посочената дата 10.01.2019г и на 11.01.2019г е било на работното си място.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесното експертно решение, което представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Решенията на органите на експертизата имат двойствен характер – от една страна те са индивидуални административни актове, а от друга страна са експертни медицински заключения.

Обжалваното решение на НЕЛК е издадено от компетентен орган съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройство и организация на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ - специализиран състав по вътрешни и белодробни болести, определен съобразно водещата диагноза „Остър бронхит,неуточнен“, в законоустановената форма. В оспорваното решение на НЕЛК са описани причините поради които се потвърждава ЕР на ТЕЛК и се приема, че болничния лист е правомерно издаден, поради което и актът е мотивиран.

Оспорваното решение на НЕЛК е постановено по документи. С него се проверява законосъобразност на издаден болн.лист за временна неработоспособност. Тогава не е задължително извършването на преглед /при него няма да се установи какво е било състоянието на лицето в минал момент, към датата на болн.лист/, а се взема решение приоритетно на база на медицинска документация. Това кореспондира

с регламентираното в чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ според който Националната експертна лекарска комисия се произнася въз основа на медицинската и друга документация.

Легалната дефиниция на понятието „временна неработоспособност“ е дадено в § 1 т.34 от ДР на ЗЗдравето, като съвпада с указаното в чл.6, ал.1 от НМЕ според който временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. Според чл.6, ал.2 от НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акта на Министерския съвет по чл. 103а от Закона за здравето.

Основният спорен въпрос по делото е свързан с преценка коя следва да бъде началната дата на отпуска за временна неработоспособност – 10.01.2019г когато е издаден БЛ или от 12.01.2019г., при наличието на категорични доказателства, че С. Я. е била на работното си място на 10.01.2019г и на 11.01.2019г. Според чл. 9 ал. 1 от НМЕ болничният лист се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност. Не се допуска издаване на болничен лист, в който датата на започването на отпуска е по-късна от датата на издаването му. Изключение се допуска само в случаите, когато временната неработоспособност е констатирана в деня, в който лицето е било на работа, независимо от отработените часове, или след изтичане на работното му време. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от следващия календарен ден, независимо че той може да е неработен за лицето .

От събраните по делото писмени доказателства в т.ч. разпечатки от чекиращата система в предприятието, ведомости за присъствие и начислено възнаграждение, и гласни доказателства /показанията на св. К. и св. Г./, които съдят кредитира, тъй като се основават на преки и непосредствени впечатления за осъществени в обективната действителност факти, взаимно се допълват и не си противоречат, а и и от заявеното от С. Я. в жалбата ѝ против решението на ЛКК безспорно се установява, че на 10.01.2019г и на 11.01.2019г е била на работното си място в производствената база в [населено място]. Третото изречение от посочения по- горе текст на чл.9, ал.1 от НМЕ не може обаче, да бъде тълкуван изолирано и без логическата му взаимовръзка с останалата част от текста. Смисълът на предвиденото изключение е да уреди случаите на настъпила ВНР след като лицето вече е било започнало работа за деня. Временната неработоспособност на С. Я. е констатирана на 10.01.2019г., когато ѝ прилошава на работното ѝ място и е отведена за преглед при фелдшера на [населено място], който установява в издаденото от него медицинско направление /консултация/- остра вирусна инфекция и хипертонична криза. Именно и това съгласно чл.9, ал.1, изр. първо от НМЕ е момента, в който БЛ е следвало и е бил издаден, като е съставена и необходимата за целта медицинска документация. Лицето е било в състояние на временна неработоспособност към 10.01.2019г . С. Я. е имала здравословни проблеми и преди посочената дата, което се установява от амбул. лист

№ 45 от 7.01.2019г. когато е диагностицирана с остра инфекция на горните дихателни пътища с множествена локализация. След като С. Я. е била на преглед и преди това на 7.01.2019г при който е констатирано заболяване със същата диагноза, може да се направи основателно предположение, че оплакванията не са отзвучали, че здравословното състояние не се е подобрило, а напротив влошило се което е довело и до издаване на процесния болничен лист. Следователно лицето е било в състояние на временна неработоспособност още преди началото на работния ден на 10.01.2019г. Ето защо, към процесния БЛ са приложими общите правила, изключенията от които не могат да бъдат тълкувани разширително, тъй като процедурата по издаване и отчитане на БЛ е тясно свързана с функционирането на осигурителната система. Незавършването на преглед от доктор Банкова- установи се, че обективно невъзможно е такъв да е извършен поради присъствието на лицето на работното му място в посочения в амбулаторния лист час, не е довело до погрешно установяване обективното състояние на С. Я., при все че преглед е извършен от фелдшера на [населено място] удостоверен в издаденото от него медицинско направление /консултация/. Както се посочи, преглед е извършен на 10.01.2019г когато е констатирана ВНР и това е момента, в който БЛ е следвало и е бил издаден, като е съставена и необходимата за целта медицинска документация. Изцяло неотнормен към законосъобразността на БЛ, а съответно - процесното ЕР, е фактът на явяване на лицето на работа и времето на пребиваването му там. Погрешно посоченото в амбулаторния лист № 736 от 10.01.2019г , че е извършен преглед в 8, 14 ч от доктор Банкова е несъществено нарушение, неводещо до незаконосъобразност на БЛ, тъй като е налице основание за издаването му –обективно доказано състояние на временна неработоспособност, тоест не се отразява на правилността на преценката за наличие на състояние на временна неработоспособност. В случая временната неработоспособност е констатирана своевременно. Разпоредбата на чл.9, ал.1 изр.2-4 регламентира случаите в които компетентните медицински органи са констатирани състоянието не в момента на настъпването на временната неработоспособност, а в по късен момент.

Издаването на БЛ в нарушение на чл.9, ал.1 изр. трето от НМЕ относно началната дата на отпуска за временната неработоспособност е основание за търсене административно наказателна отговорност от издателя по чл.225 от Закона за здравето, като обаче не може само по себе си да препятства възможността лицето да ползва осигурителна права които притежава. Осигуреното лице не следва да търпи неблагоприятни правни последици от погрешното вписване на неизвършен преглед в амбулаторния лист № 736 от 10.01.2019г , което не се свързва с негово виновно поведение /в този смисъл са и решение № 14094/08.11.2012 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 4759/2012 г., решение № 12255/15.10.2014 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 6770/2014 г./ С. Я. през процесния период, е боледувала от посоченото в болничния лист заболяване, налице е категоричност в диагнозата. При това положение, и с оглед установената грешка при попълване на медицинската документация, по арг. от чл.27 и чл.23 от ПУОРОМЕРКМЕ, съдът прави извод, че се касае за несъществено нарушение и не води до незаконосъобразност на болничния лист, тъй като е установено, че по същество актът е издаден при наличие на основание за издаването му - обективно състояние на временна неработоспособност. / В този смисъл Р № 7036 ОТ 12.06.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 15734/2014 Г., VI ОТД. НА ВАС/

Предвид гореизложеното, жалбата следва да се отхвърли като

неоснователна.

Относно разноските: Предвид изхода на делото, на жалбоподателя не следва да бъдат присъдени разноси. Ответникът не претендира юриск.възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] срещу Експертно решение на НЕЛК № 1953 от зас.189 от 26.09.2019г. с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 1833 от 21.05.2019г по б.л № Е20182917756 като правомерно издаден.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: